

РЕШЕНИЕ

№ 9891

гр. София, 21.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 13.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **9820** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Образувано е по жалба на М. С. Н., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. Н. Д. - АК – Б. срещу Решение № ПИ-293/17.09.2024 г. на и.д. директор на ТД на НАП С., в частта, с която е оставена без уважение жалбата на Н. срещу Разпореждане с изх. №С240022-035-0314988/02.09.2024 г., издадено от В. П. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С..

Жалбоподателят, чрез процесуалния си представител адв. Д. поддържа незаконосъобразност на отказа. Сочи, че на датата на издаване на ПНОМ с изх. №С170022-022-0074176/23.11.2017 г., с което е наложен заповед на банковите сметки на длъжника в ТБ „СИБАНК“ АД и ТБ „Уникредит Булбанк“ АД, постановлението не е могло да породи твърдените правни последици - спиране на давността, а към момента на издаване на второто постановление, ПНОМ с изх. №С240022-022-0069211/02.08.2024 г., за наложен заповед върху вземане от трето задължено лице - работодател, 5- годишният давностен срок бил изтекъл. Посочва, че ПНОМ с изх. №0170022-022-0074176/23.11.2017 г., не било връчено на длъжника, поради което не е налице прекъсване на давността по отношение на посочените задължения в разпореждането. Поддържа, че налагането на обезпечителни мерки в хода на образувано изпълнително производство е основание за прекъсване, а не за

спиране на давността. Претендира разноси, представя списък.

Ответникът директор на ТД на НАП С. чрез представител по пълномощие изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли за отхвърлянето ѝ и в полза на НАП да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като съобрази изложените в жалбата основания, доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено следното:

В ТД на НАП С., срещу М. С. Н., с ЕГН [ЕГН], е образувано изпълнително дело №22150017990/2015 г. за събиране на установени и изискуеми публични задължения.

Издадено е Съобщение за доброволно изпълнение по реда на чл. 221 от ДОПК изх. №17990/2015/000001/27.07.2015 г.

Поради липса на плащания от страна на задълженото лице и с оглед обезпечаване и събиране на просрочените публични задължения, по изпълнителното дело №22150017990/ 2015 г., са издадени Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №0170022-022- 0074176/23.11.2017 г. и Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №0240022- 022-0069211/02.08.2024 г.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С170022-022-0074176/23.11.2017г., е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в ТБ „СТОПАНСКА Й ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД и ТБ „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД за сумата от 1966.15 лв., както и е наложен запор върху следното МПС: лек автомобил марка J., с рег. [рег.номер на МПС] , година на производство 2002 г., мощност 175 kw.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С240022-022-0069211/02.08.2024 г., на основание чл. 200 от ДОПК и чл. 202, ал. 2, във връзка с чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК, е наложен запор вземане от трето задължено лице-работодател дормакаба бизнес сървисис България ЕООД, ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], адрес по чл. 8 от ДОПК: [населено място], [улица], бизнес сграда „Капитал Ф.“, вх. Б ет. 5, п.к. 1784, представител: А. В. за сумата от 2 771.22 лв.

В хода на изпълнителното производство, с молба/възражение с вх. №0240022-000-0462979/23.08.2024 г., длъжникът е поискал погасяване по давност на публични задължения, по изпълнителното дело.

По направеното искане, на основание чл. 226, ал. 1 от ДОПК, публичният изпълнител се е произнесъл с Разпореждане с изх. №С240022-035-0314988/02.09.2024 г., с което е погасил публични задължения за глоби, установени с Наказателно постановление №16268/11.03.2011 г.,Ф. №В0881036/16.11.2012 г., Наказателно постановление №16343/11.03.2011 г., Ф. №А1205310/09.09.2010 г., Ф. №А1431087/28.08.2011 г., Ф. №62668/24.06.2011 г., Ф. №В0743198/2012/26.07.2012 г., Електронен фиш №К1162446/ 26.02.2016г., Наказателно постановление №16-1204-000516/25.03.2016 г.,

Електронен фиш • №К0502187/24.02.2013 г. и е отказал да погаси публичните задължения за ДОО, УПФ и 30, установени с декларация обр. 6, отнасящи се за период 01.01.2014 г. - 31.12.2014 г.

Оспорват се от страна на жалбоподателя публичните задължения за ДОО, УПФ и 30, установени с декларация обр. 6, касаещи период 01.01.2014 г. - 31.12.2014 г.

В резултат е издадено процесното Решение №ПИ-293/17.09.2024 г., с което се потвърждава Разпореждане с изх. №0240022-035- 0314988/02.09.2024 г., издадено от В. П. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С..

За да постанови решението директора на ТД на НАП С. е приел, че публичните задължения, произтичащи от Декларация обр. 6 с вх. №220021502300696/17.03.2015 г., и отнасящи се за период 01.01.2014 г. -31.12.2014 г. не са погасени по давност.

Изложил е мотиви, че съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок.

За задълженията за ДОО, УПФ и 30, установени с декларация обр. 6 за период 01.01.2014 г. -31.12.2014 г., 5-годишният давностен срок е започнал да тече от 01.01.2016 г., тъй като задълженията са с дата на доброволно плащане през 2015 г., т.е. същите са били дължими през 2015 г. и е следвало да бъдат платени през същата 2015 г.

Прието е, че за гореописаните задължения, установени с декларация обр. 6, в рамките на 5- годишния давностен срок по чл. 171, ал. 1 от ДОПК, са предприети действия, довели до спиране на давността. Според нормата на чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК давността се спира с налагането на обезпечителни мерки. За обезпечаване на задълженията, с ПНОМ с изх. №0170022-022-0074176/23.11.2017 г. и издадените въз основа на него заповедни съобщения от 23.11.2017 г., е наложен заповед върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, находящи се съответно в ТБ „Сибанк“ АД и ТБ „Уникредит Булбанк“ АД и със същото ПНОМ с изх. №0170022-022-0074176/23.11.2017 г. и издаденото въз основа на него заповедно съобщение от 23.11.2017 г. е наложен заповед на МПС, собственост на длъжника, като видно от справка за превозни средства, с данни предоставени от КАТ, заповедът върху МПС е вписан на 29.11.2017 г. С оглед на горното, давността е спряла да тече още преди да е изтекъл 5- годишният давностен срок по чл. 171, ал. 1 от ДОПК.

Въз основа на горното решаващият орган е приел, че не е изтекъл и абсолютният 10-годишен давностен срок. В тази връзка е посочено, че според разпоредбата на чл. 171, ал. 2 от ДОПК, с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е трябвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността. В конкретния случай, за публичните задължения, произтичащи от Декларация обр. 6 с вх. №220021502300696/17.03.2015 г. и отнасящи се за период 01.01.2014 г. - 31.12.2014 г., 10-годишния давностен срок е започнал да

тече от 01.01.2016 г., тъй като задълженията е следвало да се платят през 2015 г., и към настоящия момент не е изтекъл.

Допълнително са изложени мотиви, че съобразно §29 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците, до отмяна на извънредното положение, срокът по чл. 171, ал. 2 от ДОПК не се прилага. Посочено е, че съгласно §13 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение /ЗИД/ на Закона за здравето /33/, сроковете спрели да текат по време на извънредното положение по ЗМДВИППП, продължават да текат след изтичане на 7 дни от обнародване на ЗИД на 33. В резултат е прието, че давността е спряла да тече от 24.03.2020 г. /датата на влизане в сила на §29 от ЗМДВИППП/, а неизтеклата до момента на спиране част от давността срок продължава да тече след изтичането на 7 дни от обнародването на ЗИД на 33, т. е. от 21.05.2020 г. Тоест, срокът по чл. 171, ал. 2 от ДОПК следва да се удължи с времето от 24.03.2020 г. /дата на влизане в сила на § 29 от ПЗР към ЗМДВИП - ДВ бр.28/2020 г./ до 21.05.2020 г. вкл. - тоест с 59 дни.

Решението е връчено на 19.09.2024г. и същото е обжалвано пред АССГ на 25.09.2024г.

При така установените факти, съдът приема от правна страна, че жалбата е подадена в срока по чл. 268 от ДОПК от длъжника по изпълнителното дело, за когото е налице правен интерес от обжалването, поради което намира жалбата за допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Спор по фактите, засягащ размера и основанията на публичните вземания, за които е поискано да бъдат приети за погасени по давност, няма.

Спорът е правен и се отнася до това дали са погасени по давност публичните задължения, произтичащи от Декларация обр. 6 с вх. №220021502300696/17.03.2015 г., и отнасящи се за период 01.01.2014 г. - 31.12.2014 г. и конкретно дали правилно директорът на ТД на НАП С. прилага разпоредбата на чл.171, ал.2 и чл.172 от ДОПК.

И. на погасителната давност е приложим в данъчното право съгласно разпоредбите на чл. 171- чл. 173 от ДОПК. Погасителната давност е период от време на бездействие на носителя на едно субективно материално право, след изтичането на който се поражда правото на задълженото лице да се позове на изтеклата давност и да откаже изпълнение на задължението. От гледна точка на данъчното право и на ДОПК, давността е период от време, с изтичането на който се преклудира правото на държавата да събере едно вземане. Изтеклата погасителна давност е основание за отписване на публичните задължения, по аргумент от нормата на чл. 173, ал. 1 от ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 173, ал. 2 от ДОПК (нова ДВ бр. 94 от 2015 г.) вземанията се отписват служебно с изтичането на срока по чл. 171, ал. 2 от ДОПК, т.е. с изтичането на т. н. абсолютна 10-годишна погасителна давност.

Погасителната давност може да бъде прекъсвана или спирана при наличие на възникнали преди изтичането ѝ юридически факти, посочени в съответната правна

норма. При спиране на давността давностният срок не тече. С отпадане на основанието за спиране се възобновява течението на давностния срок, като продължава да тече неизтеклата до момента на спирането част от него. Периодът на спиране на давността не се включва в срока на давността, с него тя се удължава. След отпадане на основанието за спиране давностният срок се допълва с период от време, равен на разликата между целия срок на давността и изтеклото време до спирането.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок.

В конкретния случай за задълженията за ДОО, УПФ и ЗО, установени с декларация обр. 6 за период 01.01.2014 г. - 31.12.2014 г., 5-годишният давностен срок е започнал да тече от 01.01.2016 г., поради факта, че задълженията са с дата на доброволно плащане през 2015 г., което означава, че са били дължими през 2015 г. и е следвало да бъдат платени през същата 2015 г.

За процесните задължения, установени с декларация обр. 6, в рамките на 5-годишния давностен срок по чл. 171, ал. 1 от ДОПК, са предприети действия, които са довели до спиране на давността. Според нормата на чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК давността се спира с налагането на обезпечителни мерки. За обезпечаване на задълженията на жалбоподателя, с ПНОМ с изх. №0170022-022-0074176/23.11.2017 г. е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, находящи се съответно в ТБ „Сибанк“ АД и ТБ „Уникредит Булбанк“ АД и със същото ПНОМ с изх. №0170022-022-0074176/23.11.2017 г. е наложен запор на МПС, собственост на длъжника, като видно от справка за превозни средства, с данни предоставени от КАТ, запорът върху МПС е вписан на 29.11.2017 г. С оглед на горното, давността е спряла да тече още преди да е изтекъл 5-годишният давностен срок по чл. 171, ал. 1 от ДОПК.

Видно от доказателствата, приложени по преписката документи, запорното съобщение е връчено в ТБ „Уникредит Булбанк“ АД на 27.11.2017 г., с отбелязване датата на връчването му в банката. Видно от отговора от ТБ „Уникредит Булбанк“ АД, от 27.11.2017 г., сметките на длъжника М. Н. са запорирани, като е установено, че няма предходно наложени запори. Сметката на жалбоподателя е активна към датата на налагане на запора, като няма спор, че е активна и към настоящия момент.

Освен това от справка за превозни средства, с данни предоставени от КАТ, запорът върху МПС е вписан на 29.11.2017 г.

Въз основа на Разпореждане за изпълнение на запорно съобщение с изх. №С240022-029-0037571/02.09.2024 г. до ТБ „Уникредит Булбанк“ АД са постъпили средства по набирателната сметка на г-н Н. в размер на 279,30 лв, които са разпределени с Разпореждане за разпределение с изх. №0240022-125-0327571/30.09.2024 г.

В резултат от изложеното се налага извода, че не е изтекъл и абсолютният 10-годишен

давностен срок. Наложената обезпечителната мярка е действаща, като не са налице доказателства да е оспорена по административен и/или съдебен ред.

Неоснователни са твърденията в жалбата, че наложените обезпечителни мерки не следва да породят правни последици, тъй като постановлението за налагане на обезпечителни мерки не е връчено на длъжника.

Правното действие на постановлението за обезпечение не е обвързано с надлежното връчване на постановлението. Връчването на постановлението за обезпечение е от значение единствено досежно възможността длъжникът да обжалва постановлението по аргумент на чл. 121, ал. 2, вр. чл. 197, ал. 1 ДОПК. Обжалването е по реда на чл. 197 от ДОПК и съгласно разпоредбата на чл. 197, ал.6 от ДОПК: „Изпълнението на постановлението, с което се налага обезпечението, не може да бъде спряно поради обжалването му“.

Неоснователни са и изложените в жалбата доводи, че обезпечителните мерки в хода на образуваното изпълнително производство са основание за прекъсване, а не за спиране на давността, в резултат на което публичните задължения, били погасени по давност.

В разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ДОПК изрично са посочени основанията досежно спиране на давността. В нормата на чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК са визирани обезпечителните мерки, като основание за спиране на давността, като не се прави разграничение между обезпечителните мерки наложени преди образуването на изпълнително дело и тези наложени след това.

С оглед на всичко гореизложено, издаденото Разпореждане с изх. №0240022-035-0314988/02.09.2024 г., се явява правилно и законосъобразно.

По изложените съображения Решение № ПИ-293/17.09.2024 г. на директора на ТД на НАП С., в частта, с която е оставена без уважение жалбата на Н. срещу Разпореждане с изх. №0240022-035-0314988/02.09.2024 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което е отказано да бъдат отписани поради изтекла погасителна давност публични задължения произтичащи от Декларация обр. б с вх. №220021502300696/17.03.2015 г., и отнасящи се за период 01.01.2014 г. - 31.12.2014 г. е правилно по резултата си, поради което жалбата срещу него, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и въз основа на направеното искане на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл.268 ДОПК Административен съд София-град, Трето отделение, 60-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. С. Н., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. Н. Д. - АК – Б. срещу Решение № ПИ-293/17.09.2024 г. на и.д. директор на ТД на НАП С..

ОСЪЖДА М. С. Н., ЕГН [ЕГН] да заплати на ТД на НАП С. разноси по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: